

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/39650 en 07/39651 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, van 6 november 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 november 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

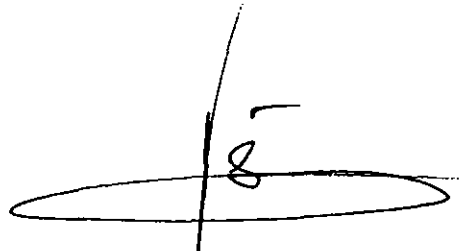
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 november 2007

348-553.

Verzonden: 29 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenrecht

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 0739650 VRONT/AM (vovo)

Awb 0739650 VRONT/AM (beroep)

AFSCHRIFT

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake

geboren op

van Somalische nationaliteit,

IND dossiernummer 0710.12.0331,

verzoeker,

gemachtigde: mr. J. Hofstede, advocaat te Almelo;

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. C. Gullen, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 12 oktober 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij besluit van 19 oktober 2007 heeft verweerder de aanvraag in een Aanmeldcentrum (AC) afgewezen. Bij brief van 19 oktober 2007, aangevuld bij schrijven van is daartegen beroep ingesteld en is tevens verzocht om een voorlopige voorziening.

Het verzoek is ter zitting van 2 november 2007 behandeld. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was een tolk aanwezig.

2. Overwegingen

Ingevolge artikel 8:81 Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, door een partij in de hoofdzaak aan de voorzieningenrechter van de rechtbank een voorlopige voorziening worden gevraagd. De voorzieningenrechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van de verzoeker in afwachting van de beslissing op het beroep moet worden verboden.

Indien de voorzieningenrechter na de behandeling ter zitting van een verzoek om een voorlopige voorziening van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij, ingevolge artikel 3:86 Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de bij de rechtbank aanhangige hoofdzaak.

Aangezien verweerder de aanvraag heeft afgewezen in het AC dient tevens beoordeeld te worden of de aanvraag op zorgvuldige wijze binnen 48 uur is afgedaan.

Blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting beperkt het geschil zich eerst tot de vraag of verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas een positieve overtuigingskracht ontbeert, gelet waarop verzoeker vanwege ongeloofwaardigheid van het relaas niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000).

Voorts spitst het geschil zich toe op de vraag of verweerder heeft kunnen stellen dat verzoeker het onderzoek naar de vraag of Nederland verantwoordelijk is voor de inhoudelijke behandeling van het asielverzoek en het onderzoek naar de geloofwaardigheid van het relaas heeft gefrustreerd en of verweerder gelet daarop heeft kunnen stellen dat verzoeker geen verblijfsvergunning op de d-grond wordt verleend.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan – voor zover hier relevant – op grond van artikel 29, eerste lid, Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. (...);
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

In artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, Vw 2000 is bepaald dat bij het onderzoek naar de aanvraag mede wordt betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling niet beschikt over een voor toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding, tenzij hij zich onverwijld onder opgave van de plaats waar of waarlangs hij Nederland is binnengekomen heeft gevoegd bij een ambtenaar, belast met de grensbewaking of het toezicht op vreemdelingen, en daar kenbaar heeft gemaakt dat hij asiel wenst.

In artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 is bepaald dat bij het onderzoek naar de aanvraag mede wordt betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

De voorzieningenrechter constateert dat verweerder zich in het bestreden besluit eerst gemotiveerd op het standpunt heeft gesteld dat verzoeker zich niet onverwijld heeft gemeld als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, Vw 2000 en dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat dit hem kan worden toegerekend en voorts dat verzoeker toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ter staving van en onvoldoende gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen over de reis heeft afgelegd als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000.

Verzoeker is niet ingegaan op hetgeen verweerder hieromtrent in het bestreden besluit gemotiveerd heeft overwogen, zodat de voorzieningenrechter dit aanmerkt als zijnde niet in geschil. Gelet op het bepaalde in artikel 8:69 Awb kan de voorzieningenrechter zich hierover niet uitspreken.

Volgens het beleid en bestendige jurisprudentie wordt in een geval als deze waarin afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas vanwege het niet onverwijld melden en het ontbreken van documenten, van de vreemdeling een grotere inspanning verwacht om de noodzaak tot bescherming aannemelijk te maken. Het relaas dient niet alleen op hoofdlijnen consistent en niet onaannemelijk te zijn, maar bovendien dienen in de verklaringen van de vreemdeling geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van relevante bijzonderheden voor te komen. Van het relaas dient dan een positieve overtuigingskracht uit te gaan.

Verweerder heeft verzoeker ook nog tegengeworpen dat hij opzettelijk het afnemen van een dactyloscopisch signalement heeft gefrustreerd en het daardoor de Nederlandse autoriteiten onmogelijk maakt om onderzoek te doen naar zijn identiteit en de vraag of Nederland verantwoordelijk is voor de inhoudelijke behandeling van het asielverzoek en het onderzoek naar de geloofwaardigheid van het relaas frustreert. Ter zitting heeft verweerder desgevraagd laten weten dat dit met name betekenis heeft voor artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000, zodat deze grond aldaar zal worden besproken.

De voorzieningenrechter stelt vast dat verweerder zich op het standpunt stelt dat het asielrelaas van verzoeker een positieve overtuigingskracht ontbeert, omdat aan de verklaringen van verzoeker betreffende zijn recente vertrek uit zijn herkomstplaats geen geloof wordt gehecht, verzoeker over zijn reisverhaal niet juist heeft verklaard en verzoeker inzake het geven van herkomstinformatie gegevens heeft verstrekt die niet overeenkomt met de feitelijke situatie ter plekke. De voorzieningenrechter overweegt daartoe als volgt.

Ten aanzien van de verklaringen van verzoeker betreffende zijn recente vertrek uit zijn herkomstplaats

Verweerder vindt de verklaringen van verzoeker aangaande zijn recente vertrek uit zijn herkomstplaats niet geloofwaardig, omdat verzoeker geen juiste informatie weet te verstrekken inzake overstromingen die zich in het jaar 2006 in zijn herkomstomgeving hebben voorgedaan. Verweerder acht daartoe eerst van belang dat verzoeker heeft verklaard dat zijn herkomstplaats, gevrijwaard is gebleven van de gevolgen van de overstromingen, welke verklaring niet overeenstemt met informatie uit openbare bronnen, zoals de UN OCHA Somalia en dat de dorpen die verzoeker noemt als zijnde wel overstroomd niet worden opgesomd in voornoemd rapport. Voorts acht verweerder van belang dat verzoeker van deze ingrijpende gebeurtenis geen nadere datering kan geven dan slechts het jaar. Naar de mening van verweerder duidt dit erop dat verzoeker niet in het gebied aanwezig is geweest ten tijde van de overstromingen. Tot slot acht verweerder redengevend dat verzoeker geen kennis heeft van de plaats die het dichtst bij zijn woonplaats is gelegen: hetgeen niet aannemelijk is en welke plaats wel

wordt genoemd in voornoemd rapport als zijnde getroffen door de overstromingen.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid en afdoende gemotiveerd op voornoemd standpunt heeft kunnen stellen. In hetgeen verzoeker hiertegen heeft aangevoerd ziet de voorzieningenrechter geen reden om anders te oordelen.

De stelling van verzoeker dat verweerder zich beroept op informatie die te algemeen en niet verifieerbaar is, volgt de voorzieningenrechter niet, nu de bron waarop verweerder zich beroept openbaar toegankelijk is. Hoewel verweerder niet expliciet heeft verwezen naar het specifieke rapport waarop hij zich baseert, hetgeen naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet geheel zorgvuldig is, kan hieraan niet de conclusie worden verbonden dat verweerder onjuist heeft gehandeld en niet van de informatie heeft mogen uitgaan. Bovendien kan de gemachtigde deze informatie inzien in het AC. Voorts probeert verzoeker met deze bron zijn stelling dat hij geen onjuiste informatie heeft verstrekt zelf te staven. Verzoeker stelt immers dat uit het UN OCHA rapport van 10 november 2006 de plaatsen

en niet worden genoemd als zijnde overstroomd. Hoewel verzoeker hierin kan worden gevolgd leidt dit niet tot een ander oordeel. Verweerder heeft immers niet gesteld dat is overstroomd, maar dat verzoekers verklaring dat gevrijwaard is gebleven van de gevolgen van de overstromingen niet klopt met de geraadpleegde informatie. De stelling in de zienswijze, welke als ingelast is beschouwd, dat verzoeker bij de nabesprekingen heeft verteld dat ten gevolge van de overstromingen in zijn woonplaats veel problemen ontstonden met de voedselvoorziening, leidt niet tot het daarmee beoogde doel. Niet valt in te zien waarom verzoeker dit niet tijdens het gehoor, maar eerst in de zienswijze vermeld, eerst nadat aan hem is tegengeworpen dat hij niet juist heeft verklaard dat zijn woonplaats gevrijwaard is gebleven van de gevolgen van de overstromingen. Voorts heeft verweerder ter zitting het rapport van de UN OCHA overgelegd waarop hij zich heeft gebaseerd, te weten het rapport van september 2006, waaruit blijkt dat verweerders stelling, dat is overstroomd, klopt. Dat verzoeker deze plaats niet kent en dat deze ook niet op de bij de zienswijze, welke als ingelast is beschouwd, gevoegde kaarten is vermeld, maakt niet anders dat uit de ter zitting door verweerder overgelegde stafkaarten blijkt dat op 3 tot 4 kilometer afstand is gelegen van gelet waarop verweerder heeft kunnen stellen dat het niet aannemelijk is dat verzoeker deze dichtbijgelegen plaats niet kent en dit hem, alsmede het feit dat hij niet weet dat deze plaats is overstroomd, toe te rekenen is. Tot slot leidt verzoekers stelling dat het rapport melding maakt van de plaatsen die het ergst zijn getroffen, hetgeen de mogelijkheid open laat dat naast de genoemde plaatsen ook andere plaatsen door de overstromingen zijn getroffen, wat daarvan ook zij, niet tot het daarmee beoogde doel gelet op hetgeen reeds hiervoor is overwogen.

Ten aanzien van de verklaringen van verzoeker over zijn reis

Verweerder vindt de verklaringen van verzoeker over de wijze waarop hij is gereisd niet aannemelijk, nu hij heeft verklaard dat hij via de plaats is gereisd en desgevraagd stelt onderweg geen bergen te hebben gezien, terwijl uit Google Earth blijkt dat verzoeker over een weg moet zijn gereisd die onderaan de voet van een berg ligt. Verweerder vindt verzoekers verklaring, dat hij achterin een vrachtwagen, in een afgesloten gedeelte, zat, niet plausibel, nu dit niet uit de antwoorden blijkt tijdens de gehoren, aangezien hij wel kan verklaren over het landschap dat hij onderweg heeft waargenomen en het op de weg van verzoeker ligt om dit zelf te verklaren tijdens de gehoren, hetgeen hij heeft nagelaten.

In hetgeen verzoeker in beroep heeft aangevoerd, ziet de voorzieningenrechter geen grond voor het oordeel dat verweerder vorenstaande niet in redelijkheid aan verzoeker heeft kunnen tegenwerpen. In tegenstelling tot verzoeker is de voorzieningenrechter van oordeel dat

verweerder zich heeft kunnen beroepen op de informatie van Google Earth, nu deze, zoals reeds hiervoor is overwogen, openbaar is. Dat verweerder de kaart waarop verweerder zijn standpunt baseert niet aan verzoeker heeft overgelegd, maakt dat gelet op het vorenstaande niet anders. Bovendien is het een feit van algemene bekendheid dat de gemachtigde van verzoeker kaarten op het AC kan inkijken. Voorts verwijst verzoeker naar zijn zienswijze, waarin hij stelt dat hij de weg niet heeft kunnen waarnemen, omdat hij achterin het afgesloten gedeelte van een vrachtwagen reisde. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder op grond van de gebezigde motivering kunnen stellen dat deze verklaring niet plausibel is.

Ten aanzien van de herkomstinformatie

Verweerder stelt ten slotte dat verzoeker inzake het geven van herkomstinformatie gegevens heeft verstrekt die niet overeenkomen met de feitelijke situatie ter plekke, nu verzoeker heeft verklaard dat de plaats is gelegen in de richting van de zonsopgang en voorts niet de naam van de plaats weet te noemen welke het dichtst bij zijn dorp is gelegen.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder zich op voornoemd standpunt kunnen stellen. De stelling in de in beroep als ingelast beschouwde zienswijze dat verzoekers verklaring dat is gelegen in de richting van de zonsopgang niet geheel onjuist is gelet op de bij de zienswijze gevoegde kaartjes van expedia.com, volgt de voorzieningenrechter niet. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter geeft dit kaartje juist ondubbelzinnig weer dat niet is gelegen in de richting van de zonsopgang. Dat verzoeker ook heeft verklaard dat in de richting waar de zon ondergaat de plaats ligt, dat men via in komt en in de tegenovergestelde richting en vervolgens Aw ligt, maakt vorenstaande, hoewel deze stelling gedeeltelijk juist is, voor zover het niet betreft de richting van de zonsondergang, niet anders. Voorts verwijst de voorzieningenrechter ten aanzien van hetgeen is gesteld omtrent de plaats welke het dichtst bij verzoekers dorp is gelegen naar hetgeen hieromtrent reeds hiervoor is overwogen.

Gelet op het vorenstaande bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vrees van verzoeker positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is. Verweerder is in het bestreden besluit dan ook op goede gronden aan een inhoudelijke beoordeling van het relaas voorbijgegaan en heeft derhalve op juiste gronden verzoeker een verblijfsvergunning geweigerd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b, Vw 2000.

Voorts begrijpt de rechtbank de stelling van verzoeker dat er geen sprake is van frustratie van het dactylo-onderzoek aldus dat in geschil is de vraag of verweerder verzoeker terecht op grond van de gebezigde motivering een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 heeft geweigerd.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat verzoeker geen geslaagd beroep kan doen op het categoriale beschermingsbeleid, nu er sprake is van een contra-indicatie als genoemd in C4/2.4 Vc 2000, welke statusverlening in de weg staat. Verweerder overweegt daartoe – samengevat – dat verzoeker opzettelijk het afnemen van een dactyloscopisch signalement frustreert en het daardoor de Nederlandse autoriteiten onmogelijk maakt om onderzoek te doen naar zijn identiteit en de vraag of Nederland verantwoordelijk is voor de inhoudelijke behandeling van het asielverzoek en het onderzoek naar de geloofwaardigheid van het relaas frustreert. Verweerder heeft daartoe verwezen naar de inhoud van het proces-verbaal d.d. 12 oktober 2007 en gesteld dat dit kan worden aangemerkt als deskundigenadvies van de

juistheid waarvan verweerder bij de besluitvorming vanuit mag gaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel daaraan, waarvan in casu niet is gebleken.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid en afdoende gemotiveerd op voornoemd standpunt heeft gesteld en overweegt daartoe als volgt.

Ingevolge paragraaf C4/2.4 Vc 2000 is een contra-indicatie voor statusverlening de omstandigheid dat een asielzoeker onjuiste gegevens aan de Nederlandse autoriteiten versterkt dan wel de juiste gegevens verzwijgt teneinde te bewerkstelligen dat hij in een gunstiger positie komt te verkeren dan waarin hij zonder deze onjuiste gegevens zou verkeren.

De voorzieningenrechter stelt vast dat in het op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal d.d. 12 oktober 2007 – voor zover van belang – het navolgende is opgemerkt.

“Nadat ik conform de voorgeschreven werkwijze van deze vreemdeling vingerafdrukken had gemaakt zag ik, dat de details van de vingertoppen slechter waren dan de afdrukken die eerder (op 13-09-2007) van hem waren gemaakt. Ik, verbalisant, zag dat de vingertoppen van de vreemdeling sterk rood gekleurd en kennelijk afgeschuurd of anderszins bewerkt waren, kennelijk met de bedoeling om identificatie op deze wijze te voorkomen.”

Nadat ik de beide vingerslips met elkaar had vergeleken zag ik dat de laatst afgenomen vingerafdrukken duidelijk minder details vertoonden dan de eerder gemaakte slip.

Nadat ook deze vingerslip gescand was in Eurodact zag ik dat dit wederom dezelfde foutmelding (Insufficient fingerprint quality) opleverde.”

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder kunnen stellen dat dit proces-verbaal kan worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden in dit kader, van welk deskundigenadvies verweerder in casu bij de besluitvorming mag uitgaan, tenzij concrete uitgangspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan, waarvan in casu niet is gebleken.

In de stelling verzoeker dat hij betwist dat hij voor het onderzoek op 12 oktober 2007 zijn vingertoppen heeft bewerkt en dat de vingertoppen wellicht zijn misvormd door het spelen met een bal, heeft verweerder geen aanleiding hoeven vinden om niet van de juistheid van het proces-verbaal uit te gaan. Eveneens heeft verweerder kunnen stellen dat het schrijven van de gemachtigde van verzoeker daartoe geen aanleiding geeft, nu, zoals verweerder ook al stelt, de inhoud niet overtuigt om te concluderen dat de vingertoppen van verzoeker niet bewerkt zouden zijn en dit schrijven geen verklaring geeft waarom de vingertoppen van 12 oktober van een slechtere kwaliteit waren dan die van 13 september 2007 zoals in het proces-verbaal staat vermeld.

Voorts maakt de stelling van verzoeker dat de op 13 september 2007 afgenomen vingerafdrukken kennelijk van voldoende kwaliteit waren om naar aanleiding daarvan een onderzoek op te laten starten door de KLPD, Dienst Nationale Recherche Informatie (DNRI), niet anders dat uit voornoemd op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal blijkt dat onderzoek op 13 september en 12 oktober 2007, welk laatste resultaat eveneens blijkt uit het daarvan afgegeven formulier, in het Eurodact niet mogelijk was op grond van de afgenomen vingerafdrukken. Verweerder heeft ter zitting laten weten dat dit naar alle waarschijnlijkheid te wijten is dat het Eurodact een Europees systeem is en dat hiervoor strengere eisen worden gesteld aan de vingerafdrukken dan wel dat dit systeem op meerdere punten controleert dan het DNRI, hetgeen de voorzieningenrechter niet onjuist voorkomt. Dat in het dossier niet het Eurodact resultaat van 13 september 2007 is vervoegd maakt vorenstaande niet anders.

Zaaknummer: Awb 07/39651 VRONTN/AM en Awb 07/39650 VRONTN/AM

blad 7

Dat verzoeker meermalen heeft aangeboden nieuwe vingerafdrukken te laten maken en dat hij in de veronderstelling verkeert dat verweerder dit al had gedaan, leidt niet tot het oordeel dat verweerder onvoldoende zorgvuldigheid heeft betracht en zich niet, op grond van hetgeen voorligt, op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoeker het onderzoek heeft gefrustreerd en daaraan de conclusie heeft kunnen verbinden zoals hierboven weergegeven.

Nu reeds twee keer is gebleken dat de afgenomen vingerafdrukken onvoldoende waren voor onderzoek in Eurodact en de vingerafdrukken de tweede keer nog slechter van kwaliteit waren dan de eerste keer, zoals in voornoemd proces-verbaal is opgemerkt, ligt het niet in de rede dat, uit het oogpunt van zorgvuldige besluitvorming, nogmaals vingerafdrukken worden afgenomen voor nader onderzoek dan wel de, eventueel, afgenomen vingerafdrukken aan nader onderzoek worden onderworpen. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter valt niet in te zien waarom het resultaat, gelet op het vorenstaande, de derde keer anders zal zijn.

Verweerder heeft de aanvraag, gelet op het voorgaande, zonder schending van de zorgvuldigheid in de AC-procedure afgewezen.

Het hiervoor overwogene brengt met zich dat het verzoek om een voorlopige voorziening dient te worden afgewezen. De voorzieningenrechter is van oordeel dat, gelet op de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting, nader onderzoek geen relevante bijdrage meer kan leveren voor de oordeelsvorming. Derhalve zal met toepassing van artikel 8:86 Awb het beroep ongegrond worden verklaard.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van de voorlopige voorziening en het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep geregistreerd onder nummer Awb 07/39650 ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.M.B. Elferink en in tegenwoordigheid van K.M. van der Zalm als griffier in het openbaar uitgesproken op - 6 NOV 2007

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 VW 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: - 6 NOV 2007

VOOR AFSCRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

BEZWAARRECHTER

Van der Linden en Hofstede

advocaten & procureurs

Mr M.H. van der Linden
Mr J. Hofstede

RAAD VAN STATE	
6774	INGEKOMEN
B	13 NOV 2007
ZAAKNR. 200707923	
AAN: P.W. DE BONT	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de Hoogedelgestrengste Heer/Vrouwe
Voorzitter van de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

Tevens per fax: 070 - 365 13 80

Almelo, 13 november 2007

Inzake : /Staat
Uw ref.: Hoger Beroep Vreemdelingenzaken

Hoogedelgestrengste Heer, Vrouwe,

In opgemelde zaak doe ik U bijgaand toekomen een hoger beroepschrift, tot indiening waarvan cliënt mij bepaaldelijk heeft gevolmachtigd.

Een afschrift van dit hoger beroepschrift heb ik heden tevens toegezonden aan de gevolmachtigde van de Staatssecretaris van Justitie, te weten IND Unit Procesvertegenwoordiging te Zwolle.

In afwachting van Uw nadere berichten, verblijf ik,

Hoogachtend
Uw dw.,

J. Hofstede

Bijlagen : 11 (incl. onderhavige pagina)

Van der Linden & Hofstede Advocaten B.V. te Almelo - Kv.K. Enschede nr. 08139309
Ootmarsumsestraat 104, Postbus 850 - 7600 AW Almelo. Tel. 0546-861000 - Fax 0546-868596

Derdenrek ABN-AMRO Almelo: 40.39.08.760 t.n.v. Stichting beheer derdengelden Van der Linden en Hofstede

Iedere aansprakelijkheid wordt door ons beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

Van der Linden en Hofstede

advocaten & procureurs

Toevoeging is aangevraagd.

HOGER BEROEPSCHRIFT:

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 NOV 2007	
ZAAKNR.	200707923
AAN:	P.W. DE BONT
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
Van de Raad van State
Afdeling Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE.

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op _____, afkomstig uit Somalie, IND-nr. 0710.12.0331, verder te noemen appellant, te dezer zake domicilie kiezende te 7602 JP Almelo, aan de Ootmarsumsestraat nr. 104 (Postadres: Postbus 850, 7600 AW Almelo), ten kantore van de advocaat en procureur Mr J. Hofstede, die in deze door appellant bepaaldelijk tot gevolmachtigde is gekozen en als zodanig zal optreden alsmede door appellant bepaaldelijk is gevolmachtigd om voor hem onderhavige hoger beroepsprocedure aanhangig te maken.

Dit beroep is gericht tegen **DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE (STAAT DER NEDERLANDEN)**, zetelend te 's-Gravenhage, verder te noemen verweerder.

1.
Appellant heeft op 12 oktober 2007 een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd ingediend. Bij beschikking van 19 oktober 2007 is deze aanvraag in het Aanmeldcentrum ter Apel niet ingewilligd.
2.
Namens appellant is tegen voormelde besluit beroep aangetekend, welk beroep bij uitspraak van de Vreemdelingenkamer van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, d.d. 6 november 2007 ongegrond is verklaard. Een afschrift van de uitspraak is bijgevoegd (procedurenummer: Awb 07/39651 + 07/39650)
3.
Appellant kan zich met voormelde uitspraak niet verenigen, om welke reden hij bij deze hoger beroep instelt bij Uw College.
4.
Appellant verzoekt Uw college het door en namens hem in eerste aanleg gestelde als hier herhaald en ingelast te beschouwen.
5.
Appellant wenst tegen voormelde uitspraak de navolgende grieven aan te voeren.

Van der Linden en Hofstede

advocaten & procureurs

Grief I:

Ten onrechte heeft de Rechtbank op pagina 6 en 7 overwogen:

“De Voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid en afdoende gemotiveerd op voornoemd standpunt heeft gesteld en overweegt daartoe als volgt.

.....
Dat verzoeker meermalen heeft aangeboden nieuwe vingerafdrukken te laten.....Nu reeds twee keer is gebleken dat de afgenomen vingerafdrukken onvoldoende waren voor onderzoek in Eurodact en de vingerafdrukken de tweede keer nog slechter van kwaliteit waren dan de eerste keer, zoals in voornoemd proces-verbaal is opgemerkt, ligt het niet in de reden dat uit hoogpunt van zorgvuldige besluitvorming, nogmaals vingerafdrukken worden afgenomen voor nader onderzoek danwel de, eventueel, afgenomen vingerafdrukken aan nader onderzoek worden onderworpen. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter valt niet in te zien waarom het resultaat, gelet op het vorenstaande, de derde keer anders zal zijn.

Verweerder heeft de aanvraag, gelet op het voorgaande, zonder schending van de zorgvuldigheid in de AC-procedure afgewezen.”

Toelichting:

6.

De Rechtbank miskent hierbij dat het standpunt van verweerder, inhoudende dat er sprake is van een contra-indicatie welke statusverlening in de weg staat nu er sprake is van het opzettelijk frustreren van het afnemen van een dactyloscopisch signalement, is gebaseerd op het proces-verbaal van de KMAR d.d. 12 oktober 2007. In dit proces-verbaal wordt slechts ten aanzien van het afnemen van de vingerafdrukken op 12 oktober 2007 geconstateerd dat er sprake is van het kennelijk afschuren danwel anderzins bewerken van de vingerafdrukken, kennelijk met de bedoeling om identificatie op deze wijze te voorkomen, ergo van het frustreren van het onderzoek door appellant. Ten aanzien van het afnemen van de vingerafdrukken, welke op 13 september 2007 zijn afgenomen, wordt in dit proces-verbaal, met uitzondering van de opmerking dat deze van onvoldoende kwaliteit waren, geen constatering gedaan cq. geen conclusies getrokken welke zien op het kennelijk frustreren van het onderzoek door appellant.

De afdrukken van 13 september 2007 waren ook van voldoende kwaliteit om een onderzoek bij de DNRI te laten uitvoeren, maar kennelijk niet van voldoende kwaliteit om een onderzoek in Eurodact te laten plaatsvinden. Ter zitting heeft verweerder hierover laten weten, dat dit naar alle waarschijnlijkheid te wijten is aan het feit dat Eurodact een Europees systeem is en dat hiervoor strengere eisen aan de vingerafdrukken worden gesteld danwel dat dit systeem op meerdere punten controleert. Ook verweerder heeft zich niet op het standpunt gesteld dat appellant ook op 13 september 2007 opzettelijk het onderzoek heeft willen frustreren.

Naar het oordeel van appellant heeft de Rechtbank dan ten onrechte overwogen dat het feit, dat appellant meerdere malen heeft aangeboden nieuwe vingerafdrukken te laten maken en dit volgens hem ook was gedaan, niet leidt tot het oordeel dat verweerder onvoldoende zorgvuldigheid heeft betracht en zich niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat het onderzoek door appellant is gefrustreerd en daaraan de betreffende conclusies heeft kunnen verbinden

Van der Linden en Hofstede

advocaten & procureurs

cq. het niet in de rede ligt om uit oogpunt van zorgvuldigheid nogmaals vingerafdrukken af te nemen.

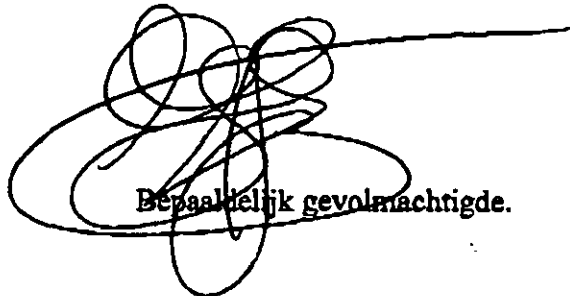
7.

Gelet op hetgeen hiervoor is aangevoerd kan de uitspraak van de Rechtbank niet in stand blijven.

REDENEN WAAROM:

Appellant Uw College verzoekt de uitspraak van de Voorzieningenrechter van de Vreemdelingenkamer van de Rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Almelo, d.d. 6 november 2007 (Awb 07/39651 + 07/39650), te vernietigen en, doende wat de Rechtbank had behoren te doen, het inleidende beroep gegrond te verklaren en de in beroep bestreden beschikking van 19 oktober 2007 te vernietigen, een en ander met veroordeling van verweerder/de Staat in de kosten van het geding.

Almelo, 13 november 2007

Bepaaldelijk gevolmachtigde.

Bijlagen:

- uitspraak Vreemdelingenkamer Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo d.d. 6 november 2007, Awb 07/39651 + 07/39650.